

свѣнъ кѣту грабятъ, ставатъ и злобно урждие на турския управители и грѣцкия владици, за да съблачжтъ бѣдний народъ“. <sup>7</sup> Съ такива черни краски той характеризира и котленскитѣ чорбаджии, както и видинскитѣ, които живѣли отъ грабежи и пота народенъ заедно съ управницитѣ, като закупвали султанскитѣ данъци и събличали българския народъ; и зато ва получавали не наказание, а ордени. <sup>8</sup>

Животътъ, прочее, презъ игото е страхотенъ, като си спомнимъ страданията на българитѣ, причинявани вѣкове наредъ отъ варварскитѣ нахлувания на турци, баши-бозуци, черкези, кърджалии и отъ изтезания, убийства въ тъмници, на заточение и бесилки. <sup>9</sup> Благородниятъ гнѣвъ и отвращение на великия котленецъ противъ народнитѣ тирани и палачи се изразилъ чрезъ хулнитѣ му епитети, наричайки турцитѣ: „бѣсни поганци“, „племе крѣвнишко“, „люти звѣрове“; фанариотитѣ: „усойки змии зли“, „фенерлии лукави“, „султански шпиони и предатели“, „свѣтогасители“, а патриаршията: „змийско мъртвило“. <sup>10</sup>

Въ това време невежество владѣе въ България, а името отечество и народностъ е почти забравено. <sup>11</sup> Отъ друга страна, срѣдъ бъл-